Orquestra de cambra acadèmica: una iniciativa lloable

El divendres, dia 11, es presenta en públic dins de les Nits de Música al Claustre, l'Orquestra de Cambra Acadèmica acompanyada per l'Escola Municipal de Música Victòria dels Àngels (EMMVA) Ensemble. Aquesta és una iniciativa que neix d'unes inquietuds culturals i socials que cal reforçar amb un suport més explícit i real. Una orquestra de cambra que agrupa professionals, estudiants de nivells superiors i amateurs vinculats de forma activa i habitual a l'Escola Municipal i al Conservatori. Una orquestra que es genera de manera similar al model de països del nord enllà; on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç, a la manera espriuana.

Un concert, titulat 'Les cordes romàntiques. Entre el Romanticisme i el Nacionalisme musical europeu al s. XIX', i que jo redueixo, amb simpatia i cordialitat com: 'Romanticisme del nord enllà amb texans'. Perquè aquest és l'uniforme presentat per l'orquestra i pel seu director, un enèrgic (i energètic, que no és exactament el mateix) Carles Miró, lliurat en cos i ànima en la guia del conjunt que va cedir a David Galán, un jove estudiant de direcció, en les 'Dues melodies elegíaques, op. 34' de Grieg, ombrívola la primera i realment elegíaca la segona, interpretades amb la delicadesa escaient.

Antonin Dvórak per començar, tres de les quatre 'Miniatures, op. 75a', que presagien un concert reeixit que segueix amb un altre Dvórak, 'Nocturn en si major, op. 40' on hi ha una actuació notable de la contrabaixista. La 'Petita suite per cordes en la menor op. 1' del danès Nielsen recull tota la elegància i poesia de l'autor amb un 'Allegro con brio' exuberant. Edward Elgar per acabar, la 'Serenata per a orquestra de cordes op. 20' que Miró excel·leix donant tot l'èmfasi del compositor anglès sobretot en el bell 'Larghetto'.

Una iniciativa lloable, deia, una realitat que necessitem com a ciutat que es consolidi, amb totes les altres que existeixen i procuren subsistir, en una societat que es demostra rica en potencial i realitats personals artístiques que només demanen poder exposar amb normalitat i periodicitat la seva feina. Felicitats a l'orquestra i als seus promotors!

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/101500.html

Copyright 2024 Cugat.cat